

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 11. decembra 2008 – Komisia/Taliansko

(vec C-174/07)

„Nesplnenie povinnosti členským štátom – článok 10 ES – Smernica 2006/112/ES – Šiesta smernica o DPH – Povinnosti v rámci vnútorného systému – Kontrola zdaniteľných plnení – Amnestia“

Daňové ustanovenia – Harmonizácia právnych predpisov – Dane z obratu – Spoločný systém dane z pridanej hodnoty – Povinnosti zdaniteľných osôb [článok 10 ES; smernica Rady 77/388, články 2 a 22, a smernica Rady 2006/112, článok 2 ods. 1 písm. a), c) a d) a články 193 až 273] (pozri body 34 – 37 a výrok)

Predmet

Nesplnenie povinnosti členským štátom – Porušenie článkov 2 a 22 smernice 77/388/EHS: šiesta smernica Rady zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23), ktorá bola od 1. januára 2007 nahradená smernicou Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, s. 1) – Povinnosti v rámci vnútorného systému – Vnútroštátny zákon, ktorý upúšťa od kontrol zdaniteľných plnení uskutočnených počas viacerých zdaniteľných období

Výrok

1.

Talianska republika si tým, že článkom 2 ods. 44 zákona č. 350 o ustanoveniach týkajúcich sa tvorby ročného a viacročného štátneho rozpočtu (finančný zákon na rok 2004) [legge n. 350, disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale dello Stato (legge finanziaria 2004)] z 24. decembra 2003 rozšírila na rok 2002 daňovú amnestiu stanovenú v článkoch 8 a 9 zákona č. 289 o ustanoveniach týkajúcich sa tvorby ročného a viacročného štátneho rozpočtu (finančný zákon na rok 2003) [legge n. 289, disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale dello Stato (legge finanziaria 2003)] z 27. decembra 2002 a stanovila všeobecné a nediferencované vzdanie sa overovania zdaniteľných plnení uskutočnených v priebehu zdaňovacieho obdobia v roku 2002, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 2 ods. 1 písm. a), c) a d) a článkov 193 až 273 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty, ktoré od 1. januára 2007 nahradili články 2 a 22 šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia, ako aj z článku 10 ES.

2.

Talianska republika je povinná nahradiť trovy konania.